

Thomas Watson

Over de eeuwigheid Gods

De volgende eigenschap is: "God is eeuwig." "Van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God", Psalm 90:2. De geleerden maken onderscheid tussen "aevun" en "aeternum" om het begrip eeuwigheid te verklaren. Er is een drievoudige wijze van bestaan:

1. Al wat een begin heeft, maar ook een einde: alle levende schepselen als dieren, vogels, vissen, die bij hun dood vergaan en tot stof weerkeren; hun bestaan eindigt met het einde van hun leven.
2. Al wat een begin heeft en geen eind, zoals engelen en de zielen der mensen, die eeuwig blijven.
3. Een bestaan dat zonder begin en zonder einde is en dat is alleen aan God eigen. Hij is semper existens, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Dit is Gods bestaansrecht, één van Zijn kroonjuwelen. Hij wordt wel "de Koning der eeuwen" genoemd, 1 Timótheüs 1:17.

Jehovah is het woord dat goed uitdrukt wat Gods eeuwigheid is. Het is zo'n ontzagwekkend woord, dat de Joden beefden om dit te noemen of te lezen en in plaats daarvan Adonaï, Heere, gebruikten. Jehovah omvat verleden, tegenwoordige en toekomstige tijd. "Die is, en Die was, en Die komen zal", Openbaring 1:8, is een uitleg van het woord Jehovah: *Die is*, Hij bestaat door Zichzelf, een zuiver en onafhankelijk Wezen. *Die was*, God bestond alleen voordat er een tijd was, men kan de documenten der eeuwigheid niet onderzoeken. *Die komen zal*, Zijn Koninkrijk zal geen einde hebben, voor Zijn kroon zijn geen opvolgers. "Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid", Hebréeën 1:8 (Eng. vert.: voor eeuwig en eeuwig) De verdubbeling van het woord bevestigt de zekerheid ervan, evenals de herhaling van Farao's droom.

Ik wil aantonen dat God alleen van eeuwigheid kan zijn, zonder begin. Engelen kunnen niet eeuwig zijn, zij zijn slechts schepselen, hoewel zij geesten zijn; zij werden geschapen en daarom kan men hun begin weten; hun ouderdom kan men onderzoeken. U vraagt: "Wanneer zijn zij geschapen?" Sommigen denken: "vóórdát de aarde er was", maar dat is niet zo, want vóór de tijd was er de eeuwigheid. De oorsprong van de engelen gaat niet verder terug dan het begin van de aarde. De geleerden denken dat de engelen geschapen zijn op de dag dat de hemelen zijn geschapen. "Toen de morgensterren tezamen vrolijk zongen en al de kinderen Gods juichten", Job 38:7. Hiëronymus, Gregorius en de achtenswaardige Beda verstaan dit zó, dat toen God de wereld grondvestte, de engelen geschapen werden en beurtzangen van lof en prijs zongen.

Het is alleen aan God eigen van eeuwigheid te zijn, zonder begin. Hij is de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, Openbaring 1:8. Geen enkel schepsel kan zichzelf "Alfa" toeschrijven, dat is alleen een bloem van de kroon des hemels. "Ik zal zijn Die Ik zijn zal", Exodus 3:14. *Ik ben Die Ik ben*, dat wil zeggen: Hij Die is van eeuwigheid tot in alle eeuwigheid.

Eerste gebruik.

Voor de goddeloze is hier donder en bliksem. God is eeuwig, derhalve zijn de tormenten voor de goddelozen ook eeuwig. God leeft in alle eeuwigheid en zolang Hij leeft, zal Hij degenen die verloren gaan straffen. Dit zou voor hen moeten zijn als het schrift op de wand, het zou "de banden van hun lendenen los moeten maken, enz.", Daniël 5:6.

De zondaar neemt de vrijheid om te zondigen. Hij verbreekt Gods wet als een wild dier dat door de omheining breekt en in een verboden weiland springt. Hij zondigt naar hartelust alsof hij niet haastig genoeg kon zondigen, Efeze 4:19. Maar bedenk, dat een van Gods Namen is de Eeuwige, en zolang God eeuwig is, heeft Hij tijd genoeg om met al Zijn vijanden af te rekenen.

Laat zondaren toch beven als zij deze drie dingen bedenken: de tormenten van de verdoemden zijn zonder onderbreking, onvermengd, en eeuwig.

1. Zonder *onderbreking*. De pijnen zullen hevig en fel zijn en er is geen verzachting; het vuur zal niet afnemen of doven. "Zij hebben geen rust dag en nacht", Openbaring 14:11; evenals iemand wiens ledematen aanhoudend op de pijnbank uitgerekt worden en geen verlichting heeft. De toorn Gods wordt vergeleken met een zwavelstroom, Jesaja 30:33. Waarom bij een stroom? Omdat een stroom zonder onderbreking doorgaat; zo gaat Gods toorn ook als een stroom voort en stort zich uit zonder onderbreking. Als wij in dit leven pijn hebben, is er nog leniging en onderbreking; de koorts neemt af; na een aanval van niersteen heeft de patiënt weer wat verlichting; maar de pijnen der hel zijn intens en hevig. De ziel die verloren gaat, zal nooit kunnen zeggen: "Ik heb nu wat verlichting."
2. Zonder *vermenging*. De hel is een plaats van enkel rechtvaardigheid. In dit leven "gedenkt God in de toorn des ontfermens", Hij vermengt het lijden met medelijden, Deuteronomium 33:25. Asers schoen was wel van ijzer, maar zijn voet werd in de olie gedoopt. Verdrukking is als de ijzeren schoen, maar er is ontferming mee gemengd: de voet is in olie gedoopt. Maar voor de tormenten van de verdoemden is geen vermenging. "Die zal ook drinken uit den wijn van den toorn Gods, die ongemengd ingeschonken is", Openbaring 14:10. Geen vermenging met ontferming. Hoe staat er dan toch geschreven dat de beker van toorn vol mengeling is? "Want in des HEEREN hand is een beker, en de wijn is beroerd, vol van mengeling, en Hij schenkt daaruit; doch alle goddelozen der aarde zullen zijn droesems uitzuigende drinken", Psalm 75:9.
Toch staat er in Openbaring 14 dat die "ongemengd ingeschonken is". Hij is vol mengeling, dat betekent dat hij vol ingrediënten is die de inhoud bitter maken, de worm, het vuur, de vloek Gods zijn alle bittere ingrediënten. Het is een beker vol van mengeling, maar hij wordt ongemengd ingeschonken; er zal niets bij zijn om de minste verlichting te verschaffen, geen inmenging van ontferming, dus ongemengd. Aan het "spijsoffer der ijveringen", Numeri 5:15 werd geen olie toegevoegd; zo is er ook in de tormenten der verdoemden geen olie van ontferming om de pijnen te verzachten.
3. Zonder *ophouden*, eeuwig. Het genot der zonde is maar voor een tijd, maar de tormenten van de goddelozen zijn eeuwig. Zondaren hebben een kort feest, maar een lange afrekening. Origenes heeft gedwaald toen hij dacht dat de verdoemden na duizend jaar uit hun ellende verlost zouden worden; want de worm, het vuur, de gevangenis zijn voor eeuwig. "De rook van hun pijniging gaat op in alle eeuwigheid", Openbaring 14:11. "De tormenten der hel blijven aanhouden, er komt geen eind aan", zegt Prosperus. De eeuwigheid is een zee zonder bodem en zonder boorden. Na miljoen jaren is er van de eeuwigheid nog geen minuut

verstreken; de verdoemden zullen altijd branden en nooit verteren, altijd sterven en nooit dood zijn. "Zij zullen de dood zoeken maar niet vinden", Openbaring 9:6.

Het vuur der hel is zodanig dat menigten van tranen het niet zullen uitblussen, de lange duur het niet zal doen uitgaan; de fiool van Gods toorn zal altijd op de zondaar druppen. Zolang God eeuwig is, leeft Hij om Zich op de goddelozen te wreken. O, eeuwigheid, eeuwigheid wie kan u peilen? Zeelieden hebben een dieplood om de diepte van de zee te meten, maar welk dieplood zullen wij kunnen gebruiken om de diepte van de eeuwigheid te peilen? De adem des HEEREN steekt de helse poel in brand, Jesaja 30:33, en waar zullen wij brandblussers of emmers vandaan halen om dat vuur te blussen?

O, eeuwigheid! Als de hele vaste aarde en de zee in zand zouden veranderen en de hele lucht tot aan de sterrenhemel niets anders was dan zand en er zou om de duizend jaar een vogeltje komen om in zijn snavel slechts het tiende deel van een zandkorreltje uit die geweldige hoop weg te halen, wat zouden er dan ontelbare jaren nodig zijn voor die ontzaglijke hoop zand zou weggehaald zijn! En toch, als aan het eind van die tijd de zondaar uit de hel zou mogen komen, zou er nog hoop zijn; maar het woord "eeuwig" neemt alle hoop weg. De rook van hun pijniging gaat op in alle eeuwigheid. Wat is dat voor de goddelozen een verschrikking, voldoende om hun het koude zweet te doen uitbreken, als men bedenkt dat zo lang God eeuwig is, Hij altijd leeft om Zich eeuwig aan hen te wreken.

Hier kan men de vraag stellen: "Waarom moet de zonde die in een korte tijd begaan is, eeuwig gestraft worden?"

Wij moeten, met Augustinus, vasthouden, dat Gods oordeel over de goddelozen voor ons verborgen is, maar nooit onrechtvaardig. (Occultu esse possunt, injusta esse non possunt) De reden waarom zonde die in een korte tijd begaan is eeuwig gestraft wordt, is, omdat elke zonde begaan is tegen een oneindig Wezen en met niets anders dan een eeuwige straf voldaan kan worden.

Waarom wordt hoogverraad gestraft met verbeurdverklaring en de dood anders dan omdat het tegen de koning in zijn eigen persoon, die heilig is, gedaan is? Hoeveel temeer is de overtreding die tegen Gods kroon en waardigheid begaan is van een afschuwelijk en oneindig karakter en kan deze dus niet met minder dan een eeuwige straf voldaan worden.

Tweede gebruik.

Betreffende troost voor degenen die God vrezen. God is eeuwig, derhalve leeft Hij altijd om de Godzaligen te belonen. "Dengenen, die heerlijkheid en eer zoeken, het eeuwige leven", Romeinen 2:7. De kinderen Gods verkeren hier in een staat van lijden. "Banden en verdrukking zijn voor mij aanstaande", Handelingen 20:23. De goddelozen zijn in purper gekleed en het gaat hun voor de wind, terwijl de kinderen Gods verdrukking lijden. Bokken beklimmen hoge bergen, terwijl de schapen van Christus in het dal der slachting vertoeven. Maar hier is de troost, dat God eeuwig is en dat Hij een eeuwige beloning bestemd heeft voor Zijn kinderen.

- In de hemel zijn zoete genietingen, lieflijkheden die nooit tegenstaan; en wat de kroon en het toppunt van het hemels geluk is, is dat het eeuwig duurt, 1 Johannes 3:15. Al zou er maar het geringste vermoeden zijn dat deze heerlijkheid zou eindigen, dan zou dit de zaak zeer verduisteren, ja verbitteren; maar het duurt eeuwig. Welke engel kan van de eeuwigheid de maat nemen? "Een eeuwig gewicht der heerlijkheid", 2 Korinthe 4:17.
- De heiligen zullen zich baden in de rivieren van het Goddelijke welbehagen; en deze rivieren kunnen nooit uitdrogen. "Lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, eeuwiglijk", Psalm

16:11. Dit is nu het "Hallel", de hoogste toon in de lofspraak van de apostel: "Alzo zullen wij altijd met den Heere wezen", 1 Thessalonicenzen 4:17. Daar is vrede zonder moeite, rust zonder leed, heerlijkheid zonder einde: "eeuwig met den Heere." Laat dat tot troost zijn voor Gods kinderen in al hun ellende; hun lijden is slechts kort, maar hun beloning duurt eeuwig. Eeuwigheid maakt de hemel tot hemel; dat is de diamant in de ring. O, gezegende dag waarop geen nacht zal volgen. Het Zonlicht der heerlijkheid zal over de ziel opgaan en nooit meer ondergaan. O, gezegende lente waarop geen herfst zal volgen en waarin geen bladeren zullen afvallen.

- De Romeinse keizers lieten drie kronen op hun hoofd zetten: de eerste van ijzer, de tweede van zilver en de derde van goud; zo zet de Heere ook drie kronen op Zijn kinderen: genade, troost en heerlijkheid, en de laatste is eeuwig. "Gij zult de *onverwelkelijke* kroon der heerlijkheid behalen", 1 Petrus 5:4. De goddelozen hebben dan een worm die nooit sterft en de Godzaligen een kroon die nooit verwelkt. O, wat zou dit een aansporing moeten zijn om het goede te doen! Wat moesten wij toch gewillig zijn om voor God te arbeiden! Hoewel ze hier beneden niets hebben, de Heere heeft tijd genoeg om Zijn kinderen te belonen. De kroon der eeuwigheid zal hun op het hoofd gezet worden.

Derde gebruik, van vermaning.

Overweeg toch wat eeuwigheid is. Onze gedachten zouden voornamelijk op de eeuwigheid gevestigd moeten zijn. Ons aller begeerten strekken zich uit tot het tegenwoordige, tot dingen die onze zinnen kunnen strelen. Als wij, zoals Augustinus het zegt, zouden kunnen leven van de geboorte der wereld tot haar ouderdom, wat zou dat dan nog zijn? Wat is toch de tijd vergeleken met de eeuwigheid? Zoals de aarde slechts een punt is in het heelal zo is de tijd slechts, ja nauwelijks een minuut vergeleken met de eeuwigheid. En wat is toch dit gebrekkige leven dat zo snel afbrokkelt?

O, denk toch aan de eeuwigheid! Broeders, wij reizen elke dag nader naar de eeuwigheid; en of wij nu waken of slapen, onze reis gaat voort. Sommigen van ons vertoeven al op de rand van de eeuwigheid. O, overweeg toch de korthed van het leven en de eindeloosheid van de eeuwigheid! Denk in het bijzonder aan God Die eeuwig is en aan de eeuwigheid van de ziel.

A. *Denk aan God Die eeuwig is.* Hij is de Oude van dagen, Die vóór alle tijden was. In Daniël 7:9 staat een figuurlijke beschrijving van God: "De Oude van dagen zette Zich, Wiens kleed wit was als de sneeuw, en het haar Zijns hoofds als zuivere wol." Zijn wit kleed waarmee Hij bedekt was, beduidde Zijn majesteit; Zijn haar, als zuivere wol, beduidde Zijn heiligheid; en de Oude van dagen Zijn eeuwigheid.

De gedachte dat God eeuwig is, moest ons hoge aanbiddelijke gedachten van Hem geven. Wij zijn zo geneigd geringe, oneerbiedige gedachten van God te hebben. "Gij meent, dat Ik ten enenmale ben gelijk gij", Psalm 50:21, zwak en sterfelijk. Maar als wij zouden bedenken dat God eeuwig is, en terwijl onze kracht vergaat, Hij Koning is in der eeuwigheid, en Zijn kroon voor eeuwig bloeit en Hij ons eeuwig gelukkig of ellendig kan maken, dan zou ons dit aanbiddelijke gedachten van God geven. "Zo vielen de vier en twintig ouderlingen voor Hem, Die op den troon zat, en aanbaden Hem, Die leeft in alle eeuwigheid, en wierpen hun kronen voor den troon", Openbaring 4:10. De heiligen vallen neer om door die nederige gestalte uit te drukken dat zij niet waardig zijn in Gods tegenwoordigheid te zitten. Zij vallen neer en aanbidden Hem Die leeft in alle eeuwigheid; zij kussen als het ware Zijn voeten. Zij werpen hun kronen neer voor de troon, zij leggen al de eer aan Zijn voeten; aldus betonen zij nederige aanbidding aan het eeuwige Wezen. Als wij de eeuwigheid Gods overwegen, zal ons dat doen aanbidden waar wij niet kunnen doorgronden.

B. Denk ook aan de eeuwigheid van de ziel. Aangezien God eeuwig is, heeft Hij ons eveneens eeuwig gemaakt. Wij zijn schepselen die nooit meer sterven, wij zullen binnenkort onze eeuwige bestemming binnengaan, hetzij van geluk of ellende. Denk daar toch ernstig over na! Zeg: "O, mijn ziel, welke van deze twee eeuwige bestemmingen zal vermoedelijk uw deel zijn? Ik moet binnenkort van hier vertrekken, en waar zal ik dan heengaan, naar welke van deze eeuwige bestemmingen, naar de heerlijkheid of naar de staat van ellende?" Het ernstig overdenken van de eeuwige staat die wij zullen ingaan zou wel eens een krachtige uitwerking op ons kunnen hebben.

1. Gedachten aan eeuwige pijnen zijn een goed tegengif tegen de zonde. De zonde verlokkt ons met haar vermaak, maar als wij aan de eeuwigheid denken kan dat de onmatige drift tot de lust temperen. Zal ik eeuwige pijn verduren voor een kortstondig vermaak in de zonde? Evenals de sprinkhanen in Openbaring 9:7 schijnt de zonde ook een kroon als goud gelijk op haar hoofd te hebben, maar zij heeft een staart gelijk aan een schorpioen, vers 10, en in die staart een angel, en die angel kan er nooit uitgetrokken worden. Zal ik de eeuwige toorn riskeren? Is het begaan van de zonde even zoet als het eeuwig liggen in de hel, bitter is? Deze gedachte zou ons van de zonde doen vlieden, evenals Mozes van de slang vlood.
2. Ernstige gedachten aan het eeuwig geluk zou ons ten zeerste van wereldse zaken aftrekken. Wat zijn toch deze ondermaanse zaken vergeleken met de eeuwigheid? Zij zijn snel voorbij, zij begroeten ons en nemen weer afscheid. Maar ik zal in een eeuwige staat terechtkomen; ik hoop bij Hem te wonen Die eeuwig is; wat voor betekenis heeft dan de wereld voor mij? Voor hen die op de top van de Alpen staan, zijn de grote steden van 'Campania' kleine voorwerpen in hun ogen; zo lijken alle dingen van deze aarde nietig in de ogen van hem die zijn gedachten gevestigd heeft op zijn eeuwige staat na dit leven. Wat is de glans van deze wereld, hoe arm en nietig vergeleken bij het eeuwig gewicht der heerlijkheid.
3. Ernstige gedachten aangaande een eeuwige staat, van geluk of ellende, moest een sterke invloed hebben op alles wat wij ter hand nemen. Alles wat wij doen bevordert óf een gezegende óf een vervloekte eeuwige staat; elke goede daad brengt ons een stap nader tot een eeuwige geluksstaat; elke zondige daad brengt ons een stap dichterbij een eeuwige staat van ellende. O, welke invloed moesten de gedachten aan de eeuwigheid hebben op onze godsdienstplichten! Wij zouden ze daardoor met al onze macht moeten doen. Goede plichtsbetrachting voert een christen dichterbij naar de hemel en brengt hem een stap nader tot een gelukzalige eeuwigheid.